

ПРИВРЕМЕНИ ИЗВЈЕШТАЈ БРОЈ 1
26. август – 13. септембар 2010. године

I. САЖЕТАК

- Општи избори су заказани за 3. октобар 2010. Сви бирачи бирају 42 замјеника за државни представнички дом. Како се Босна и Херцеговина (БиХ) састоји од два ентитета, бирачи из Федерације (ФБиХ) ће бирати 98 замјеника Представничког дома ФБиХ и два представника (по једног из реда бошњачког и хрватског народа) за трочлано државно предсједништво БиХ и десет кантоналних скупштина. Бирачи из Републике Српске (РС) бирају 83 замјеника Народне скупштине РС-а и свог представника (из реда српског народа) за државно предсједништво, једног предсједника РС-а и два подпредсједника РС-а. Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР-а (ЕОМ) ће дати опаску на изборе на кантоналном нивоу само до мјере до које они утичу на остале изборне утрке.
- Како је одређено Уставом БиХ (Дејтонским споразумом), избори ће се проводити по бирачком праву које је основано на рестрикцијама према етничкој припадности и пребивалишту. Иако је Европски Суд за људска права (ЕЦПР) 22. децембра 2010. године пресудио да овакве рестрикције нису у складу са Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, прије ових избора није постигнут консензус за измјену и допуноу устава.
- Изборни закон је свеобухватан и углавном пружа снажну основу за провођење демократских избора. Од његовог усвајања 2001., најнедавније је допуњен и измијењен 2010. године. Промјене укључују скраћене рокове за изборне приговоре и одредба за гласање изван земље у дипломатским представништвима.
- Централна изборна комисија (ЦИК) је овјерила 47 политичких партија, 11 коалиција и 13 независних кандидата који ће се такмичити на долазећим изборима. 3.900 кандидата ће учествовати на изборима на 562 одвојене листе (искључујући кантоналне изборе).
- Клима кампање је по карактеру такмичарска али је углавном мирна. Представници политичких партија, невладиних организација (НГО) и међународних институција изразиле су забринутости о мањку транспарентности у финансирању кампања, потенцијалне злоупотребе административних ресурса, наводе о пристрасности медија и могуће злоупотребе током бројања гласачких листића.
- ЦИК и Општинске изборне комисије активно се припремају за дан избора у смислу законских рокова. Постоје назнаке да ЦИК има повјерење међу странама које су укључене у изборни процес. За бирачке одборе су именовани кандидати које су номиновали политички субјекти и они пролазе обуку.
- За разлику од претходних избора, не постоји организована мрежа домаћих посматрача невладиних организација и ова врста посматрања ће бити лимитирана; надгледање избора остаје великим дијелом надлежност представника политичких партија.
- Јавни медији емитурају програме о изборима укључујући и дебате и пружају кандидатима бесплатно вријеме за емитурање као што је законом прописано. Подаци прелиминарног медијског мониторинга који врши ЕОМ ОЕБС/ОДИХР-а указују да вијести ових медија пружају опсежно медијско праћење државних дужносника који су такође кандидати.

II. УВОД

ЦИК је 5. маја објавила да ће се општи избори одржати 3. октобра 2010. Након позива ЦИК-а, ОЕБС/ОДИХР је 26. августа оформио Изборну посматрачку мисију (ЕОМ). На челу Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР-а је амбасадор Дан Евертс и она се састоји од главног тима који има 13 чланова са стаништем у Сарајеву и 20 дугорочно ангажираних посматрача стационираних у девет локација широм земље. Чланови главног тима Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР-а су одабрани из 20 земаља чланица ОЕБС-а. ОЕБС/ОДИХР је затражио од земаља чланица да пошаљу 300 краткорочних посматрача које ће посматрати гласање, бројање и калкулације на дан избора.

ОЕБС/ОДИХР је посматрао осам изборних процеса у БиХ од 1996¹. године. Општи избори 2006. године су оцијењени као углавном у складу са међународним стандардима за демократске изборе. Ипак, они су обиљежени уставом наметнутим етничким рестрикцијама на право гласа, оштром националистичком реториком и процедуралним неправилностима током бројања.

III. ПРАВНИ ОКВИР И ИЗБОРНИ СИСТЕМ

Правни оквир Босне и Херцеговине је знатно сложен и одражава јединствени уставни поредак у земљи. Уставу БиХ представља анекс Општег оквирног споразума за мир (Дејтонски споразум) из 1995. године. Као што је наведено у условима Дејтонског споразума, БиХ је подијељена на два одвојена ентитета, Федерацију БиХ (ФБиХ) и Републику Српску (РС). Уз то, Брчко Дистрикт функционише као децентрализовани систем локалне управе. Три „конститутивна народа“ се признају у одредбама овог устава (бошњачки, хрватски и српски). Устав даје лимитирану овласт држави БиХ док већину овласти даје двома ентитетима.

Дејтонски споразум даје знатне моћи међународној заједници и успоставио је Уред високог представника. Од 1997. године, високом представнику су дате овласти да наметне одлуке и смјени дужноснике.

Изборни закон БиХ је свеобухватан и углавном пружа јаку основу за провођење демократских избора. Од његовог усвајања 2001., закон је доживио значајне промјене и најнедавније допуне и измјене су донесене 2010. године. Најзначајније промјене укључују скраћене рокове за изборне приговоре² и одредба за гласање изван земље у дипломатским представништвима³. Уз осталу легислативу на државном и ентитетском нивоу који такође управљају изборима⁴, ЦИК је регулисала одређене аспекте кроз интерне акте, правилнике, одлуке, директиве и упутства.

Садашњи правни оквир наставља да брижно подржава рестрикције на основу етничке припадности за пасивно и активно бирачко право. Грађанима који се не изјашњавају као Бошњак, Хрват или Србин је ефективно онемогућено да се кандидују за предсједништво БиХ и РС-а. 22. децембра 2010. године Европски суд за људска права (ЕЦПР) је донио одлуку наглашавајући да неподобност на основу њихове етничке припадности „није у складу са општим принципима Европске конвенције за заштиту људских права и темељних слобода.“⁵ ЕЦПР се изричито позвао на резолуције Парламентарне скупштине Вијећа Европе која је позивала БиХ да измјени Устав и изборни закон прије октобра 2010. године⁶. Представнички дом државног парламента је основао радну групу за

¹ ОЕБС/ОДИХР извјештаји о претходним изборима су доступни на: <http://www.osce.org/odihr-elections/14354.html>

² Измјена из 2010. године је скратила вријеме за подношење приговора са 48 на 24 часа током изборног периода.

³ Раније су бирачи који живе изван БиХ могли гласати само путем поште. Овај систем је задржан.

⁴ Овдје су укључени Закон о држављанству, Закон о трајном или привременом боравку грађана, те Закон о централном регистру и размјени информација. Уз њих, РС и Брчко Дистрикт су усвојили властите изборне законе.

⁵ Приговор су уложила два апликанта из реда ромског и јеврејског народа респективно: “Сејдић и Финци против Босне и Херцеговине”, 22. децембар 2009. , ЕЦПР

⁶ Одлука Европског суда за људска права, став 21.

ово питање у првим мјесецима 2010. године али нису могли да скупе већину потребну за измјену легислативе до датог рока.

Активно и пасивно бирачко право је такође ограничено по основу пребивалишта. Бирачи из РС-а могу гласати само за кандидата из реда српског народа, док бирачи у ФБиХ могу гласати само за кандидата из реда бошњачког или хрватског народа. Исто тако, кандидат из реда српског народа регистрован у ФБиХ као ни кандидат из реда бошњачког или хрватског народа регистрован у РС не могу се кандидовати за предсједништво БиХ.

IV. ИЗБОРНИ СИСТЕМ

Шест различитих изборних утрка ће се одржати током општих избора 2010: бирачи из ФБиХ ће бирати 28 од 42 замјеника представничког дома државног парламента⁷, 98 замјеника представничког дома⁸ ФБиХ и два члана трочланог државног предсједништва (један Бошњак и један Хрват). Бирачи из РС-а бирају 14 од 42 замјеника БиХ представничког дома⁹, 83 замјеника Народне скупштине РС-а, предсједника РС-а и два подпредсједника (по један из сва три конститутивна народа). Иако ће се у БиХ одржавати и кантонални избори, Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР-а ће дати опаску на ове изборе само до мјере до које они утичу на остале изборне утрке.

28 замјеника Представничког дома парламента ФБиХ ће се бирати у пет вишемандатних изборних јединица, док ће 14 замјеника представничког дома БиХ бити бирани у три вишемандатне изборне јединице, 98 замјеника представничког дома ФБиХ и 83 замјеника НСРС се бира у 12 и 6 вишемандатних изборних јединица, респективно, на основу пропорционалног изборног заступања.

V. ИЗБОРНА УПРАВА

Општим изборима управља трослојна структура која се састоји од ЦИК-а, 142 општинских изборних комисија, које укључују комисије за Бања Луку, Мостар и Брчко Дистрикт, те 5.273 бирачких одбора.

Централна изборна комисија је стални орган са седам чланова¹⁰ и мандатом у трајању од седам година: по два члана из реда бошњачког, хрватског и српског народа и један из реда „осталих“¹¹. Предсједавајућег бирају чланови ЦИК-а са ротирајућим мандатом у трајању од 21 мјесеца. Иако су власти БиХ одговорне за изборну управу од 2006. године, мисија ОЕБС-а у БиХ и Уред високог представника још увијек имају савјетодавне улоге у ЦИК-у.¹²

ЦИК се активно припрема за дан избора. У складу са својим широким овластима, ЦИК је издала бројне прописе, који су издати и постављени на њиховој интернет страници. Одлуке о приговорима и тужбама се не објављују и могу се доставити само уз захтјев. Сједнице ЦИК-а су јавне и опште гледано назнаке су да ЦИК даје повратне информације и ужива повјерење страна које су укључене у изборни процес.

Општинске изборне комисије су трајне структуре које именују општинске власти на мандат у трајању од седам година. Код именовања, поштује се расподела представника према етничкој припадности, у складу са посљедњим пописом становништва из 1991. године. Општинске изборне комисије које су посјетили посматрачи Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР-а су, опште гледано, добро организоване уз ангажовано искусно особље. Посматрачи су већином задовољни

⁷ Седам од ових су компензаторна мјеста расподијелена пропорционалном заступљеношћу са прагом од 3%

⁸ Представнички дом ФБиХ индиректно бира Предсједништво ФБиХ.

⁹ Укључујући 9 у 3 вишечлане изборне јединице као 5 компензацијских мјеста .

¹⁰ Чланови ЦИК-а именују Комисија за одабир и номинацију која се састоји од два члана ЦИК-а које именује Високо судско и тужитељско вијеће, три члана су из административне комисије Представничког дома БиХ и два члана тренутачног ЦИК-а.

¹¹ т.ј. који не припадају реду бошњачког, хрватског или српског народа.

¹² Савјетници могу учествовати на сједницама ЦИК-а, али немају право гласа.

подршком и обуком коју организује ЦИК. Међутим, неколико предсједавајућих општинских изборних комисија је навело да су неки интерни акти ЦИК-а касно усвојени или измијењени, што је продужило вријеме њихове имплементације.

Општинске изборне комисије су именовале чланове бирачких одбора до 3. септембра 2010. Сви политички субјекти¹³ који се такмиче у одређеном бирачком округу имали су право да номинују једног кандидата по општинској изборној комисији. Неколико мањих политичких партија су имале право номинovati довољан број кандидата за позиције у бирачким одборима. У таквим случајевима, општинске изборне комисије су поставиле грађане са претходним искуством у изборима. Одвија се програм обуке за особље бирачких одбора јер закон налаже да сви чланови бирачких одбора морају проћи обуку и бити овјерени од Општинских изборних комисија.¹⁴

Неки од саговорника из Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР, међу којима су и представници ЦИК и општинских изборних комисија примијетили су да постоји пракса замјене позиција на комисијама бирачких мјеста међу различитим партијама, да би се осигурало присуство њихових представника на одређеним бирачким мјестима. Ова пракса са собом носи ризик размјене позиција у бирачким одборима која може довести до политичке неравнотеже и потенцијално пристрасно доношење одлука.

Ове године, ИТ инфраструктура ЦИК-а и општинских изборних комисија је потпуно осавременењена укључујући и калкулације и пренос изборних резултата.

VI. РЕГИСТРАЦИЈА БИРАЧА

ЦИК води Централни бирачки списак (ЦБС), на основу Система заштите личних података грађана (ЦИПС) Министарства цивилних послова. Гласачи аутоматски постају дио Централног бирачког списка када се пријаве за добивање личне карте, која је обавезна за све грађане старије од 18 година.

Гласачи су могли провјерити своје податке у Централном бирачком списку до 19. августа 2010. године, када је списак закључен. За гласање на изборима регистровано је укупно 3.126.599 бирача. Грађани који су се пријавили за издавање личне карте након закључења списка моћи ће свој глас дати путем непотврђеног гласачког листића.¹⁵ Саговорници из Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР у углавном изразили повјерење у квалитет Централног бирачког списка. У урбаним срединама, општинске изборне комисије су у неким случајевима имале проблем са распоређивањем гласача на бирачка мјеста, због промјене система адреса или дуплих имена улица.¹⁶

Бирачи који желе да гласају изван земље, укључујући и избјеглице, су се морали регистровати код ЦИК до 19. јула 2010. Први пут пријавило се укупно 1.067 бирача¹⁷ да дају своје гласачке листиће у БиХ амбасадама или конзуларним одјелима док је додатних 36.649 бирача регистровано да гласа изван земље путем гласачких листића. Неки саговорници укључујући и чланове ЦИК су изразили незадовољство са активном регистрацијом бирача изван земље, наглашавајући да је систем пасивне регистрације могао повећати одзив бирача у иностранству.

Интерно расељена лица који живе у БиХ могу да изаберу да гласају на мјесту привременог пребивалишта, или у свом бирачком округу у вријеме пописа 1991. године. Према ЦИК-у, постоји

¹³ Овај појам укључује политичке субјекте, коалиције, независне кандидате и листе независних кандидата.

¹⁴ Члан 2.19 Изборног закона

¹⁵ Непотврђени гласачки листићи се предају на посебним гласачким мјестима (по једно за сваку општину). Ти гласачки листићи се потом шаљу на бројање у Главни центар за пребројавање у Сарајеву, након што се подаци о овим бирачима потврде у Централном бирачком списку.

¹⁶ Гласачи који имају личну карту као потврду о пребивалишту, али се не налазе на списку гласача одређеног бирачког мјеста ће моћи гласати путем непотврђеног гласачког листића.

¹⁷ Бирачко мјесто изван земље се може успоставити ако најмање 50 бирача аплицирају да гласају лично у том округу. Уколико се не постигне овај број, гласачи могу гласати путем поште. Бирачка мјеста су постављена у Бечу, Ослу, Копенхагену, и у четири града у Њемачкој.

22.473 расељених лица регистрованих да гласају према свом мјесту пребивалишта из 1991. године, или у одсуству или лично.

VII. РЕГИСТРАЦИЈА КАНДИДАТА

Како би били овјерени, политички субјекти морају бити или заступљени у представничком дому или поднијети потписе подршке ЦИК (ова врста потписа обавезна је за БиХ предсједништво)¹⁸. Након процеса приговора и жалби, 47 политичких партија, 11 коалиција и 13 независних кандидата је овјерено у процесу којег Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР сматра инклузивним¹⁹. Укупно 3.900 кандидата ће се такмичити у општим изборима (искључујућу кантоне) на 562 одвојене кандидаске листе. Ово укључује 19 кандидата који се кандидују за БиХ предсједништво (9 Бошњака, 7 Хрвата и 3 Срба). Једној политичкој партији и двома независним кандидатима је одбијено регистровање због непотпуних апликација и мањка потписа подршке. ЦИК није овјерила 324 кандидата са кандидатских листи из бројних разлога, укључујући непотпуне апликације и неиспуњавање законских услова.²⁰

VIII. ОКРУЖЕЊЕ КАМПАЊЕ

У БиХ, политички крајолик је фрагментиран и подијељен по етничким линијама. Према томе, Савез Независних Социјалдемократа (СНСД), Српска Демократска Странка (СДС) и Партија Демократског Прогреса (ПДП) се натјечу за гласове бирача Срба, док се Странка Демократске Акције (СДА) и Странка за БиХ (СБиХ) углавном натјечу за бираче Бошњаке. Хрватска политичка сцена наставља бити подијељена између Хрватског Демократског Савеза БиХ (ХДЗ БиХ) и ХДЗ 1990. Социјалдемократска партија (СДП) покушава да привуче мултиетничко гласачко тијело али основу њихове подршке и даље чине Бошњаци. Појавили су се неки нови политички субјекти и они намјеравају да допру до бирачког тијела кроз принципе мултиетничност са фокусом на економске и социјалне реформе. Нове политичке партије су Демократска Партија (ДП), Нова Социјалистичка Партија (НСП), Савез за Бољу Будућност и *Наша Странка*.

Иако је пропагирање почело неколико мјесеци прије, оно се интензивирало након почетка официјелне кампање 3. септембра. Кампања је видљива широм земље, поготово у градовима. Већина партија, коалиција и кандидата користе традиционалне начине пропагирања укључујући скупове, паное и постере, дијељење летака, промоције од врата до врата, као и штампане и електронске медије укључујући Интернет. Незапосленост, наводна корупција, реформе у здравству и образовању су главна питања кампање. Постављају се и питања уставних реформи која у подлози имају етничке подијеле.

Клима кампање има такмичарски дух али је углавном мирна. Представници политичких партија, невладиних организација (НВО) и међународних институција изразиле су забринутости о несодатку транспарентности у финансирању кампања, потенцијалним злоупотребама административних ресурса, наводима о пристрасности медија и могућим злоупотребама током бројања гласачких листића

IX. МЕДИЈИ

БиХ медијски пејзаж је разнолик и сложен, те укључује неких 200 лиценцираних емитера и 100 штампаних медија. Постоје три јавна емитера (сваки са телевизијском и радио станицом), један који оперише на државном и два која оперишу на ентитетском нивоу. Уз то постоје и бројне емитери на

¹⁸ Да би се кандидовали за БиХ предсједништво потребно је 3.000 потписа. Политички субјекти који нису заступљени у БиХ Представничком дому морају прикупити 3.000 потписа да би се кандидовали за БиХ Представнички дом и 2.000 за ентитетски представнички дом (пола од износа за кандидовање респективно, за независне кандидате).

¹⁹ Од ових, три коалиције, пет партија и шест независних кандидата се такмиче само на кантоналним изборима.

²⁰ Ово укључује питања као што су нерегистровање бирача у изборној јединици гдје се кандидат жели кандидовати. За ова питања нису уложени приговори.

локалном нивоу. ТВ је главни медијски извор политичких информација. ОБН и ТВ Пинк БиХ су приватни ТВ канали са највећом територијалном покривеношћу; дневне новине Дневни Аваз имају највећи тираж од око 50.000 примјерака. Велики број саговорника је изјавио да постоје јаке везе између медија и чланова политичке елите који могу утицати на издавачку независност.

Изборни закон БиХ надопуњен регулативом ЦИК-а пружа свеобухватни правни оквир за медијску покривеност избора.²¹ Емитери се морају држати принципа баланса, праведности и непристрасност. Јавни емитери субјектима који се такмиче морају уступити бесплатно вријеме за емитирање маркетинга по једнакој основи. Током кампање политички субјекти могу платити термине за маркетинг.²²

Регулаторна Агенција за комуникације (РАК) је одговорна за регулисање дјеловања емитера и да доноси коначне одлуке о приговорима везаним за медије.²³ До сада РАК није била укључена у мониторингу активности кампање код емитера као ни у усаглашавању кампање са законом. Приговоре на покривеност штампаних медија рјешава БиХ Савјет за медије, саморегулаторно тијело за штампане медије без законских моћи и механизма провођења.

Изборна мисија ОЕБС/ОДИХР-а врши мониторинг извјештавања медија о изборнима и предизборној кампањи у ударним терминима седам ТВ станица и у пет новина.²⁴ Од почетка предизборне кампање, изборни програми који описују развој кампање и разне дебате доступни су бирачима поготово путем јавних емитера. Почетни резултати мониторинга јавних ТВ канала показују да вијести дају опсежан пријенос државних дужносника који су такођер кандидати.

X. ПРИГОВОРИ И ЖАЛБЕ

Према Изборном закону, првостепене приговоре се саслушава општинска изборна комисија или ЦИК, у зависности од њихове природе. На одлуке ЦИК-а је могућа жалба која се упућује на Жалбени одјел Суда БиХ. Тренутно је уложено 20 приговора директно ЦИК-у. Од овога је 12 наводно кршење одредби о плаћеном маркетингу. ЦИК је одбацила један јер је био „без основа“ и захтијевала даље информације о другима. Још пет их је било везано за право гласања у иностранству; све је одбацила ЦИК као и Суд јер су биле неосноване. Три су се тичала регистрације листе кандидата: ЦИК је одбацила два²⁵ и послала трећи, која се тичао погрешних податка регистрације бирача за гласање изван земље поштом, у Уред тужиоца за даљу истрагу. Неких 20 приговора је уложено код општинских изборних комисија због номинације у бирачким одборима. Све осим једног су одбијени. Од ових одлука двије су поднесене ЦИК-у и проведене.

XI. УЧЕШЋЕ ЖЕНА И НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА

Иако БИХ Изборни закон предвиђа квоту за заступљеност полова на кандидатским листама²⁶ жене су и даље недовољно заступљене у изабраним органима. У намјери да се олакша ситуација, група невладиних организација²⁷ проводи кампању широм земље како би подигли свијест и повећали

²¹ Члан 16 БиХ изборног закона и ЦИК-ов Правилник о представљању политичких субјеката у периоду од објављивања дана одржавања избора до самог дана одржавања избора (27. април 2010.).

²² Седмично највише 30 минута емитирања у јавним медијима и 60 минута емитирања у приватним медијима.

²³ РАК може да санкционише упозорењем, новчаном казном, привременом суспензијом емитирања и одузимањем дозволе.

²⁴ Од почетка изборне кампање 3. септембра, Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР је пратила емитовање у ударним терминима на три јавна ТВ канала, БХТ1, ФТВ и ТВ РТРС као и на четири приватна канала ОБН, НТВ Хауат Сарајево, ТВ1 анд БН. Нови програм ТВ Пинк БиХ такођер се прате. Новине над којима се врши мониторинг су *Дневни Аваз*, *Ослободјење*, *Независне Новине*, *Дневни Лист* и *Глас Српске*.

²⁵ Приговори везани за стављање надимака на кандидатске листе.

²⁶ Члан 4.19 захтијева да отприлике на једној трећини сваке партијске листе буду са наизмјенично распоређени сполови (једна жена у прве двије позиције, двије међу првих пет, три међу првих осам, итд.).

²⁷ Неких 13 невладиних организација укључујући ТПО фондацију, *Infohouse* и *Cure* фондацију.

учешће земаља у изборима. Постоји 1.470 кандидата жена (37.7 процената) које се кандидују на изборима које посматра Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР. Двије се жене такмиче међу 19 за БиХ предсједништво, док се једна жена такмичи међу 19 кандидата који се натјечу за предсједника РС. Унутар изборне администрације, једина жена је предсједавајућа ЦИК-а. Жене заузимају 198 од 515 позиција (38.45 процената) у 142 општинске изборне комисије и предјседају у 42 од њих.

Устав разликује “конститутивне народе” и “остале”. Постоји 17 званично признатих националних мањина у БиХ.²⁸ Опште гледано, у изборној кампањи до сада није било реторике нетолеранције. Неки саговорници Изборне посматрачке мисије ОЕБС/ОДИХР су ипак изразили забринутост о могућем куповању гласова ромским заједницама.

ХII. ДОМАЋИ ПОСМАТРАЧИ

Опште изборе ће првенствено посматрати посматрачи политичких партија. Број посматрача из невладиних организација ће бити лимитиран; неких 20 организација је аплицирало за акредитовање, НВО *Дон* с највећим бројем од 225 посматрача. Коначни број домаћих посматрача је 740, што је пет пута мање од општих избора 2006. године; назнаке су да је то због финансирања за ове врсте активности. Неки представници сматрају да овај умањен број домаћих посматрача може смањити транспарентност процеса.

ХIII. АКТИВНОСТИ ИЗБОРНЕ ПОСМАТРАЧКЕ МИСИЈЕ ОЕБС/ОДИХР

Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР отворила је свој уред у Сарајеву 26. августа 2010. године. Шеф мисије, амбасадор Дан Евертс се сусрео са Министарством спољних послова и предсједавајућом Централне изборне комисије. Шеф мисије се такође сусрео са ОЕБС Мисијом у БиХ, дипломатским преставништвима ОЕБС земаља чланица и међународним организацијама које су активне у БиХ. Изборна посматрачка мисија ОЕБС/ОДИХР је успоставила контакте са Министарством спољних послова, ЦИК-ом, политичким партијама и цивилним друштвом. 20 дугорочно ангажираних посматрача су одржали састанке са станкама укљученим у изборни процес.

Парламентарна скупштина ОЕБС, Парламентарна скупштина Савјета Европе и Парламентарна скупштина Сјеверно-атлантског савез планирају да на ове изборе послаљу посматрачке делегације. Тренутни предсједавајући ОЕБС-а именовано је господина Роберта Бателија да води мисију кракорочних посматрача.

Енглеска верзија овог извјештаја је једини званични документ. Незванични преводи су доступни на босанском, хрватском и српском језику.

²⁸

Државни закон о заштити особа припадника националних мањина наводи Албанце, Црногорце, Чехе, Талијане, Нијемце, Јевреје, Мађаре, Пољаци, Роме, Румуне, Русе, Русине, Словаке, Словенце и Украјинце.